42

மக்களுக்கு உண்மையிலேயே உதவி தேவைப்படும்போது

மத். 14:13-21; மாற். 6:33-44; லூக். 9:11-17; யோவா. 6:2-14, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

"ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்" என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப் படும் நிகழ்ச்சி, கிறிஸ்துவின் மிகத் தனிச்சிறப்பான அற்புதங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. உயிர்த்தெழுதல் தவிர்த்து, இது ஒன்றுதான் நான்கு சுவிசேஷ விவரங்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரே அற்புதமாக உள்ளது.[1] குறிப்பிட்ட இந்த அற்புதம் ஏன் இப்படி உயர்வாக மதிக்கப்படுகிறது? ஒருவேளை இது கர்த்தருடைய "படைப்பாக்கத்திறன்" கொண்ட ஒரு சில அற்புதங்களில் ஒன்றாக இருந்தது என்பது இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.[2] வேறு எந்த ஒரு அற்புதமும் இவ்வளவு திரளான கூட்டத் தாரால் பார்க்கப்பட்டு, வஞ்சிக்கப்படுதல் என்ற சூழ்நிலையை தவிர்த்து இருந்ததில்லை என்பது இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். காரணம் எதுவாயிருப்பினும், திரளான கூட்டத்தாருக்கு இயேசு உணவளித்தது பற்றிய வரலாறு, தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. அப்பங்கள் மற்றும் மீன்கள் ஆகியவற்றின் கருத்துரு என்பது தொடக்க கால கிறிஸ்தவ வரைகலையில் பொதுவானதாக இருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சியானது இன்றைய நாட்களில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கும் விசேஷித்த அர்த்தம் உடையதாக இருக்கிறது. வேதாகம வரலாற்றில் மக்களுக்கு மிகவும் பிரியமான நிகழ்ச்சிகளை அறியும்படி வாக்கெடுப்புகள், ஆய்வுகள் நடத்தப்படும்போது, இந்த வரலாறு எவ்வித மாறுபாடுமின்றி பட்டியலின் உச்சிக்கு அருகில் இருக்கிறது.

ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல் என்பது பல்வேறு நிலைப்பாடுகளில் இருந்த அணுகப்பட முடியும்,[3] ஆனால் இதை நான், இயேசு மக்களுக்கு எவ்வாறு உதவினார் - மற்றும் நீங்களும் நானும் அதே விஷயத்தை எவ்வாறு செய்ய முடியும் என்பதற்கு உதாரணமாகப் பயன்படுத்தவே விரும்புகின் றேன். புதிய ஏற்பாடு எதையாவது போதிக்கிறதென்றால், அது கிறிஸ்துவின் பின்பற்றாளர்கள் என்ற வகையில் நாம் மற்றவர்களின் தேவைகள் குறித்து உணர்வறிவு உடையவர்களாயிருந்து அவர்களுக்கு உதவ முயற்சி செய்ய

வேண்டும் என்றே போதிக்கிறது.

> ஆகையால் நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக, யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும், நன்மை செய்யக் கடவோம் (கலா. 6:10).
>
> திக்கற்ற பிள்ளைகளும் விதவைகளும் படுகிற உபத்திரவத்திலே அவர்களை விசாரிக்கிறதும், உலகத்தால் கறைபடாதபடிக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுகிறதுமே பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக மாசில்லாத சுத்தமான பக்தியாயிருக்கிறது (யாக். 1:27).
>
> ஒருவன் இவ்வுலக ஆஸ்தி உடையவனாயிருந்து, தன் சகோதரனுக்குக் குறைச்சலுண்டென்று கண்டு, தன் இருதயத்தை அவனுக்கு அடைத்துக்கொண்டால், அவனுக்குள் தேவ அன்பு நிலை கொள்ளுகிறதெப்படி? (1 யோவா. 3:17).

ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு உணவளித்தலின் வரலாறானது - உண்மையிலேயே தேவைகள் உடையவர்களுக்கு எவ்வாறு உதவுவது மற்றும் உதவாதிருப்பது என்பது உட்பட - இந்தக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவது எவ்வாறு என்பதற்கான முக்கியமான கொள்கைகளை உள்ளடக்கியிருக்கிறது.

மக்கள் தேவைகளைக் கொண்டுள்ளார்கள்

இவ்வரலாற்றின் முதற்பகுதி, உண்மையான, மெய்யான தேவைகளைக் கொண்டுள்ள மனிதர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மையை முக்கியத்துவப்படுத்துகிறது.[4] நாம் ஒரு முன்கண்ணோட்டத்துடனும் சில பின்னணித் தகவல்களுடனும் தொடங்குவோம்.

இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் கலிலேயாவைச் சுற்றி பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பயணத்தின் முடிவில், ஏரோது அரசன் யோவான் ஸ்நானனைச் சிரச்சேதம் செய்வித்திருந்தான் - மற்றும் அவன் இப்போது அவர்களின் ஊழியத்தின்மீது அபாயத்திற்குரிய வகையில் ஆர்வமாய் இருந்தான் - என்பதை அவர்கள் அறிந்தார்கள்.[5] பன்னிருவரும் கலிலேயாக்கடலின் கிழக்குக் கரைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கிறிஸ்து முன் வைத்தார். அவர்களின் அடைவிடமானது, பெத்சாயிதா - ஜுலியஸ் அருகில் இருந்த ஒரு வனாந்தரமான பகுதியாக இருந்தது, இது கலிலேயாக் கடலின் வடக்கு முனையில் இருந்து ஏழு அல்லது எட்டு மைல்கள் தொலைவில் இருந்தது.[6] கடலின் குறுக்கே அவர்களின் படகுப் பயணமானது அநேகமாக ஒரு ஓய்வான விஷயமாக இருந்திருக்கும். கிறிஸ்துவும் - அநேகமாக சீஷர்களில் ஒரு சிலரும் - அந்தப் பயணத்தில் ஒரு சிறு தூக்கம் தூங்கியிருப்பார்கள் என்று நான் கற்பனை செய்கின்றேன் (மத். 8:24ஐக் காணவும்).

அன்று தேவையில் இருந்த மக்கள்

அதே வேளையில், கப்பர்நகூமில் இருந்த கூட்டத்தார், இயேசுவின் திட்டத்தை எவ்வாறோ கண்டறிந்து, "பட்டணங்களிலிருந்து கால் நடையாய் அவரிடத்திற்குப் போனார்கள்" (மத். 14:13). மாற்கு, "... கால்நடையாய் அவ்விடத்திற்கு ஓடி, அவர்களுக்கு முன்னே அங்கே சேர்ந்து ..." என்று எழுதினார் (மாற். 6:33).[7] பின்வரும் காட்சியை உங்கள் மனதில் சித்தரியுங்கள்: இளைஞர்களும் [ஓடத்] தகுதியானவர்களும் கரையோரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்க, வயது முதிர்ந்தவர்களும் வியாதிப்பட்டவர்களும் மெதுவாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார்கள். தங்களால் இயன்ற அளவுக்கு மிகச் சிறப்பாக துரிதமாய்ச் சென்றவர்கள் மத்தியில் இயேசு குணமாக்கும் படி அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்து நோயாளிகளும் இருந்தார்கள் (மத். 14:13, 14). அநேகமாக ஒவ்வொருவரும் ஒன்றாகவே புறப்படத் தொடங்கி யிருப்பார்கள், ஆனால் விரைவிலேயே ஒரு நீண்ட ஊர்வலமானது கடலின் வடக்கு முனையைச் சுற்றிப் பிணைபடத் தொடங்கிற்று.

இயேசுவின் படகு கரையை அணுகியபோது, அங்கு அவரது வருகையை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கிய ஒரு கூட்டம் ஏற்கனவே இருந்தது (மாற். 6:33; மத். 14:14). கூட்டத்தைக் கண்டபோது சீஷர்கள் வேதனைக் குரல் எழுப்பினார்களா?[8] அவர்கள் களைப்புடனும் பசியுடனும் இருந்தார்கள் (மாற். 6:31); அவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் தனிமையில் இருக்க அவர்களுக்கு நேரம் தேவையாக இருந்தது; ஆனால் இங்கு எப்போதும் இருக்கிற, வற்புறுத்துகிற மக்கள் கூட்டம் இருந்தது! அவர்கள் எவ்வாறு உணர்ந்திருப்பார்கள் என்பதை நான் அறிகின்றேன். சில வேளைகளில் நான் உடல், மனம் மற்றும் ஆத்துமா ஆகியவற்றில் மிகவும் களைப்பு அடைந் திருப்பேன் - ஆனாலும் அப்போதும் மக்கள் என்னிடம் வந்து எனது உதவி தேவை என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். நான் எப்போதுமே சற்றே கிருபைத் தன்மையுடன் உதவ முயற்சி செய்வதுண்டு, ஆனால் சில வேளைகளில் வெறுப்பின் உணர்வுக்கு எதிராக நான் போராட வேண்டி யிருந்ததும் உண்டு.[9]

இயேசுவின் பதில்செயல் என்னுடையது எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதுபோல் இருக்கவில்லை. அவர் "... அவர்கள் மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப் போலிருந்தபடியால் அவர்கள்மேல் மனதுருகி[னார்] ..."[10] (மாற். 6:34ஆ; மத். 14:14ஐக் காணவும்). அவர்களை அவர் ஏற்றுக் கொண்டாரென்று லூக்கா எழுதினார் (லூக். 9:11அ).[11] அவர்களினால் உண்டான துன்பத்தை அவர் தாங்கிக் கொண்டார் என்றோ, அவர்களை அவர் சகித்துக் கொண்டார் என்றோ கூறப்படவில்லை; அவர்களை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அது என்னைத் திகைப்பில் ஆழ்த்துகிறது.

யோவான், "அவர் வியாதிக்காரரிடத்தில் செய்த அற்புதங்களைத் திரளான ஜனங்கள் கண்டபடியால் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்" என்று எழுதினார் (யோவா. 6:2). கிறிஸ்து உடனடியாக, "சொஸ்தமடைய வேண்டு மென்றிருந்தவர்களைச் சொஸ்தப்படுத்தினார்" (லூக். 9:11இ). பிரசங்கிப் பதற்கான வாய்ப்பை அவர் ஒருக்காலும் தவறவிட்டது இல்லையாதலால், அவர் "அநேக காரியங்களை அவர்களுக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினார்"

(மாற். 6:34ஆ), "தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்து அவர்களுடனே பேசி[னார்]" (லூக். 9:11ஆ).

இது இயேசுவின் வாழ்வில் இன்னுமொரு நீண்ட வேலை நிறைந்த நாளாக இருந்தது. அவர் அவ்வப்போது மலையின் ஒரு பக்கமாக ஓய்வெடுத் திருந்தார் (யோவா. 6:4, 15ஐக் காணவும்). ஆயினும் பெரும்பாலான வேளைகளில் அவர் போதிப்பதிலும் குணமாக்குவதிலும் மும்முரமாய் ஈடுபட்டிருந்தார். அதே வேளையில், கூட்டத்தினரின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்தது (யோவா. 6:5).[12] அந்தக் கூட்டத்தினர் "ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளும் தவிர ... புருஷர்கள் ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் பேராயிருந்தார்கள்" என்று பிற்பாடு கூறப்பட்டது (மத். 14:21). பெண்கள் மற்றும் பிள்ளைகளைப் பற்றிய மதிப்பீடு மாறுபடுகிறது,[13] ஆனால் பத்து மற்றும் பதினைந்து ஆயிரங்களுக்கு இடையில் உள்ள எண்ணிக்கையில் மக்கள் அங்கு இருந்திருக்கக் கூடும்.

இயேசு நாள் முழுவதும் மக்களை ஆவிக்குரிய வகையில் போஷித்தார்; ஆனால் மாலை வேளை நெருங்கியபோது, உடலுக்குரிய போஷிப்பு அத்தியாவசியமானதாக ஆயிற்று. கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீஷர்களும் உட்பட, சமவெளியில் இருந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் நாள் முழுவதும் உணவின்றி இருந்தார்கள். (பசியினால் வாடும் பத்தாயிரம் வயிறுகள் ஒரே வேளையில் கூக்குரலிடுவதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா?) கப்பர்நகூமில் இருந்து கர்த்தர் திடீரென்று புறப்பட்டு வந்திருந்தது, மற்றும் கூட்டத்தாரின் உள்ளான தூண்டுதலின் பதில்செயல் ஆகியவை, பயணத்திற்கு வேண்டியவற்றைத் தயார் செய்ய நேரத்தை அவர்களுக்கு அனுமதித்திராது.[14]

உணர்வெழுச்சி மிகுந்த அற்புதங்கள் மற்றும் வாழ்வை மாற்றும் போதனை ஆகியவற்றினால் பொதியப்பட்ட ஒரு நாளில் உடலுக்குரிய உணவின் தேவையானது சாதாரணமானதாகக் காணப்பட்டு இருக்கலாம், ஆனால் நமது உடல் அவ்வப்போது புத்துணர்வூட்டப்பட வேண்டிய வகையில் தேவன் நம்மைப் படைத்துள்ளார். நாம் "அப்பத்தினால் மாத்திரம்" பிழைப்பவர்களாக இருக்கக் கூடாது (மத். 4:4), ஆனால் அவ்வப் போது சில பிஸ்கட்டுகள் அல்லது மக்காச்சோள ரொட்டிகள்[15] என்பவை நாம் நன்கு இயங்குவதற்கு அவசியமானவைகளாக உள்ளன.

இயேசு, அந்தத் தேவையைத் தமது சீஷர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரத் தயங்கவில்லை. அவர் திரளான கூட்டத்தாரைச் சுட்டிக் காண்பித்து பிலிப்புவிடத்தில், "இவர்கள் சாப்பிடத்தக்கதாக அப்பங்களை எங்கே கொள்ளலாம்?" என்று கேட்டார் (யோவா. 6:5). பிற்பாடு அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடத்தில், "நீங்களே அவர்களுக்குப் போஜனங் கொடுங்கள்" என்று கூறினார் (மத். 14:16). கூட்டத்தார் உடலுக்குரிய மற்றும் ஆவிக்குரிய என்ற இருவகையான தேவைகளையும் கொண்டிருந் தார்கள்.

இன்று தேவையில் இருக்கின்ற மக்கள்

மக்கள் இன்றைக்கும் இன்னமும் தேவைகளை, உண்மையான தேவைகளைக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆவிக்குரிய தேவைகளே அவர்களின் மிக முக்கியமான தேவைகளாக உள்ளன. இயேசு, "மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப் படுத்தினால் அவனுக்கு இலாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்?" என்று கேட்டபோது இதையே அவர் வலியுறுத்தினார் (மத். 16:26). ஆயினும், மக்கள் மற்ற தேவைகளையும் கொண்டிருந்தார்கள், அந்தத் தேவைகள் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாதவை களாக இருந்தன. பசியால் மக்கள் வாடிக் கொண்டிருந்த ஓரிடத்திற்குச் சென்றது பற்றி ஒரு மனிதர் இன்னொரு மனிதரிடம் பேசிக் கொண்டிருந் தார். அந்த இரண்டாவது மனிதர், "நீங்கள் அங்கு என்ன செய்தீர்கள்?" என்று கேட்டார். முதலாவது மனிதர், "நான் அவர்களுக்குக் கைபிரதிகளைக் கொடுத்தேன்" என்று பதில் அளித்தார். இரண்டாவது மனிதர், "அப்போது என்னவாயிற்று?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார். அந்தக் கதையைக் கூறிய மனிதர், "அவர்கள் அவற்றைத் தின்று விட்டார்கள்" என்று கவலை யுடன் கூறினார்.

நாம் பல ஆண்டுகளாக - உணவு மற்றும் உடை போன்ற - குறிப்பிட்ட சில தேவைகளை உணர்ந்து அறிந்துள்ளோம். யாக்கோபு 2:15, "வஸ்திர மில்லாமலும் அநுதின ஆகாரமில்லாமலும்" இருப்பவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. சமீபத்தில் நான், நான்கு மற்றும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்த தொடக்க கால சபைக் கட்டிடங்கள் பற்றிய நிலைப்படக் காட்சி ஒன்றைப் பார்த்தேன். அந்தக் கட்டிடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், தேவையில் உள்ளவர்களுக்காக உணவு மற்றும் உடை ஆகியவற்றைச் சேகரித்து வைப்பதற்காக ஒரு அறை ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. இன்றைய நாட்களில் சபைக் கட்டிடங்கள் உபகார விஷயங்களுக்கு இதே போன்று அறைகளைக் கொண்டுள்ளன.

விதவைகள் மற்றும் திக்கற்ற பிள்ளைகள் ஆகியோரைப் பராமரித்தல் என்பது பரவலாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட இன்னொரு தேவையாக உள்ளது. யாக்கோபு, "திக்கற்ற பிள்ளைகளும் விதவைகளும் படுகிற உபத்திரவத்திலே அவர்களை விசாரிக்கிறதும், ... பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக மாசில்லாத சுத்தமான பக்தியாயிருக்கிறது" என்று எழுதினார் (யாக். 1:27). பல சபைகள் தங்கள் விதவைகள் புறக்கணிக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கென்று திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளார்கள் (அப். 6:1ஐக் காணவும்). சில கிறிஸ்தவர்கள், குடும்பமில்லாத பிள்ளைகளைத் தத்து எடுத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். சிறுவர் இல்லங்கள் மற்றும் காப்பகங்கள் ஆகியவை இப்படிப்பட்டவர் களைப் பராமரிப்பதற்கான மற்ற ஏற்பாடுகளில் உள்ளடங்குகின்றன. நாம் எப்போதுமே, விதவைகள் மற்றும் திக்கற்ற பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற் கான மிகச் சிறந்த முறை பற்றி கருத்து ஒருமைப்படுவதில்லை, ஆனால் இந்தத் தேவை பற்றி நாம் அக்கறை கொள்ள வேண்டும் என்பதில் நாம் கருத்து ஒருமைப்படுகின்றோம்.

நோயாளிகளைப் பராமரித்தல் போன்ற பொதுவாகப் புரிந்து உணரப் பட்ட பிற தேவைகளைக் குறிப்பிட முடியும். இயேசு நோயாளிகள்மீது அக்கறையுள்ளவராக இருந்தார். அவர், உபகார சிந்தை கொண்ட பின்பற்றாளர்களைப் பின்வரும் வார்த்தைகளினால் பாராட்டினார்: "வியாதியாயிருந்தேன், என்னை விசாரிக்க வந்தீர்கள்" (மத். 25:36அ). பல சபைகள், தேவையில் உள்ளவர்களுக்கு உணவு எடுத்துச் செல்லுதல் உட்பட, நோயாளிகளுக்கு உதவி செய்ய முயற்சி செய்கின்றார்கள். சில நாடுகளில், துன்புறும் வியாதியஸ்தர்களுக்கு உதவுவதற்குக் கிறிஸ்தவர்கள் மருத்துவமனைகளைக் கூடக் கட்டியிருக்கின்றார்கள்.

தற்போது நாம் செய்கிறது போல் பிறருக்கு சேவை செய்தல் என்பது நல்லதாகவே உள்ளது, ஆனால் கூடுதலான தேவை என்பது எப்போதுமே எழுகிறது - அல்லது குறைந்தபட்சம், பழைய தேவைகளின் புதிய வெளிப் பாடுகள் நிலவுகிறது - என்ற உண்மையைக் குறித்து நாம் கூருணர்வு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.[16] விவாக ரத்தினால் குடும்பங்கள் பிரிந்து போகின்றன. பிள்ளைகள் அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள் அல்லது தவறாக நடத்தப்படுகின்றனர். மதுபானப் பழக்கமும் போதைப் பொருட் களுக்கு அடிமையாகுதலும் தொடர்ந்து அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன. பாலியல் முறைகேடு கட்டுக்கு அடங்காத நிலையில் உள்ளது, மற்றும் எய்ட்ஸ் என்ற கொள்ளைநோயானது குறையும் அடையாளம் காணப் படுவதில்லை. ஆண்களும் பெண்களும் தீவிரமான உணர்வு ரீதியான பிரச்சனைகளில் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடும்பமின்றி "தெருக்களில் வாழும் மக்களின்" எண்ணிக்கை நமது நகரங்களில் அதிகரித்து வருகிறது. இந்தப் பட்டியல் இன்னும் விரிவாகப் போகக் கூடும்.

இந்தப் பிரச்சனைகளை எவ்வாறு அணுகுவது என்பதற்கு நான் பதில்களைக் கொண்டுள்ளேன் என்று மறைமுகமாய் உணர்த்துவதில்லை. அல்லது சபைகள் என்ற வகையில் நாம், இந்த அறைகூவல்களை அணுகு வதற்கு விரிவான திட்டங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று நான் கருத்துத் தெரிவிக்கவும் இல்லை. தேவைகள் - தனிநபராக உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் மற்றவர்கள் இவற்றை அணுகும்படி நாம் உதவக்கூடிய - எல்லா வகையான தேவைகளும், உண்மையான தேவை களும், சட்டரீதியான தேவைகளும் நிலவுகின்றன என்பதை வலியுறுத்தவே நான் முயற்சி செய்கின்றேன்.

நாம் நமது முன்னுரிமைகளை நேராக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் மீண்டுமாகக் கூறுகிறேன். மக்களை இயேசு கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்புக்கேற்ற அறிவிற்குள் கொண்டுவருதல் என்ற நமது இலக்கில் நாம் தடைப்பட்டு நின்று விடக்கூடாது. அதே வேளையில், நம்மைச் சுற்றியுள்ள வர்களை அழுத்திக் கொண்டுள்ள தேவைகளைக் கவனியாமல் விட்டு விடுதல் என்பது, நாம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் நோக்கங் கொண்டுள்ளாரோ, அதைக் காட்டிலும் குறைவானதாகவே உள்ளது. "உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடு ... அன்பு கூருவாயாக" என்பது முதலாம் பிரதான கற்பனையாக இருக்கையில், "உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவதுபோல பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக"

என்பது இரண்டாவது பிரதான கட்டளையாக உள்ளது (மத். 22:37, 39). யோவான் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> ஒருவன் இவ்வுலக ஆஸ்தி உடையவனாயிருந்து, தன் சகோதரனுக்குக் குறைச்சலுண்டென்று கண்டு, தன் இருதயத்தை அவனுக்கு அடைத்துக்கொண்டால், அவனுக்குள் தேவஅன்பு நிலைகொள்ளுகிறதெப்படி? (1 யோவா. 3:17).
>
> … தான் கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்புகூராமலிருக்கிறவன், தான் காணாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்புகூருவான்? தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவன் தன் சகோதரனிடத்திலும் அன்புகூர வேண்டுமென்கிற இந்தக் கற்பனையை அவராலே பெற்றிருக்கிறோம் (1 யோவா. 4:20, 21).

உதவி செய்வதைச் சிலர் எவ்வாறு தவிர்க்கின்றார்கள்

நாம் நமது வரலாற்றுக்குத் திரும்புவோம். நாம் ஏற்கனவே கவனித்தபடி, கூட்டத்தின் தேவைகளைப் பற்றி அறிந்திருந்த இயேசு, அவர்களுக்கு உதவும்படி தமது அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் கூறினார். சீஷர்களின் பதிலானது, உதவி கேட்கப்படுகையில் நாம் சில வேளைகளில் அளிக்கும் பதில்கள் போன்றதாகவே இருந்தது.

"எங்களிடத்தில் ஆதாரமூலங்கள் இல்லை"

கிறிஸ்து முதலில் பிலிப்புவினிடத்தில் அறைகூவல் விடுத்தார் என்பது உறுதி:

> இயேசு தம்முடைய கண்களை ஏறெடுத்து, திரளான ஜனங்கள் தம்மிடத்தில் வருகிறதைக் கண்டு, பிலிப்புவை நோக்கி: "இவர்கள் சாப்பிடத்தக்கதாக, அப்பங்களை எங்கே கொள்ளலாம்" என்று கேட்டார். தாம் செய்யப்போகிறதை அறிந்திருந்தும்,[17] அவனைச் சோதிக்கும்படி இப்படிக் கேட்டார் (யோவா. 6:5, 6).

கர்த்தர் பிலிப்புவைத் தனிப்படத் தேர்ந்தது ஏன் என்று நாம் நிச்சயமாகக் கூற முடியவில்லை.[18] பிலிப்பு அந்தப் பகுதியில் இருந்து வந்தவர்[19] எனவே ஆதாரமூலங்கள் எங்கு கிடைக்கும் என்பதை அதிகமாக அறிந்திருப்பார் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. காரணம் எதுவாக இருப்பினும், பிலிப்பிடம் கேட்கப்பட்டது; அந்த அப்போஸ்தலரின் பதிலானது, நாம் அறைகூவல்களுக்கு அடிக்கடி பதில் அளிக்கும் விதத்தைப் போன்றதாகவே இருந்தது. உண்மையில் அவர் [பிலிப்பு], "*நம்மிடத்தில்* ஆதாரமூலங்கள் உண்டா இல்லையா என்று நாம் ஆய்வு செய்வோம்" என்றே கூறினார். அங்கிருந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை அவர் விரைவாகக் கணக்கிட்டார்.[20] அவர் ஒவ்வொரு நபருக்கும் தேவையான குறைந்த அளவு அப்பத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை அங்கிருந்த மக்களின் எண்ணிக்கையால் பெருக்கினார்.

பின்பு அவர் அப்பத்தின் அப்போதைய விலையைக் கணக்கிட்டு அதை, தேவையான அப்பங்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு பெருக்கினார். பின்பு அவர் இயேசுவிடம், "கடைசி விளைவை" ["the bottom line"[21]] *கொடுத்தார்: "இவர்களில் ஒவ்வொருவனும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டாலும், இருநூறு பணத்து அப்பங்களும் இவர்களுக்குப் போதாதே" (யோவா. 6:7; மாற். 6:37ஐக் காணவும்). ஒரு பணம் என்பது சாதாரண உழைப்பாளியின் ஒரு நாள் கூலியைக் குறித்தது (மத். 20:2). இருநூறு பணத்தைச் சம்பாதிக்க ஒரு தொழிலாளிக்கு அரை ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட கால அவகாசம் தேவைப்படும்! அந்தத் தொகையில் மிகவும் சிறிய அளவானதே சீஷர்களின் பணப்பையில்*[22] *இருந்திருக்கும்.*

ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் பணம் என்பதே பதிலாக உள்ளது என்று நாம் சிலவேளைகளில் நினைக்கின்றோம், நாம் கொண்டுள்ள பணத்தைக் கணக்குப் பார்த்தல் என்பதே ஒரு தேவைக்கு அடிக்கடி நமது முதல் பதில்செயலாக உள்ளது என்பது உண்மையாக இருப்பதில்லையா? அது ஒரு தனிப்பட்ட அறைகூவலாக இருந்தால், நாம் ஒருவேளை, "எங்களிடம் பணம் இல்லை" என்று மட்டும் பதில் அளிக்கின்றோம். அது ஒரு சபையின் தேவையாக இருந்தால், ஒருவேளை நாம், "எங்களது நிதிநிலைத் திட்ட அறிக்கையில் இதற்கென்று நாங்கள் எதுவும் ஒதுக்கவில்லை" என்று பதில் அளிக்கின்றோம். நாம் வலிவார்ந்த ஒரு பணிப்பொறுப்பை எதிர்கொள்ளும் போது, எல்லையற்ற ஆதாரமூலங்களைக் கொண்டுள்ளவரான தேவனைச் சார்ந்திருப்பதற்குப் பதிலாக நமது சொந்த ஆதாரமூலங்களையே பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் என்பது ஒரு பொதுவான தவறுதலாக உள்ளது.

கர்த்தருடைய ஊழியத்தைப் பொறுத்தமட்டில், சிலவேளைகளில் கிறிஸ்தவர்கள் "அடிப்படை ஆய்வில் இயலாநிலை" யினால் துன்புறு கின்றார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த அல்லது அந்தத் திட்டம் ஏன் பயன்படாது என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிப்பதே தங்கள் ஊழியம் என்று சிலர் நினைப்பது உறுதி. இது தொடர்பாக நான் சில வேளைகளில் தவறி யிருக்கின்றேன் என்பதை நான் அறிக்கையிட்டாக வேண்டும்.

"இது எங்கள் பிரச்சனையல்ல"

பிற்பாடு, கூட்டத்தின் தேவைகளை எல்லா அப்போஸ்தலர்களும் எதிர்கொள்ள வைக்கப்பட்டார்கள் - மற்றும் மீண்டும் நாம் அவர்களின் பின்வரும் பதிலைக் காணமுடிகிறது: "சாயங்காலமாகிறபோது, பன்னிரு வரும் சேர்ந்துவந்து, அவரை நோக்கி: 'நாம் இருக்கிற இடம் வனாந்தர மாயிருக்கிறது, சுற்றியிருக்கிற ஊர்களிலும் கிராமங்களிலும் ஜனங்கள் போய்த் தங்கி,[23] *போஜன பதார்த்தங்களைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளும்படி அவர்களை அனுப்பிவிட வேண்டும்' என்றார்கள்" (லூக். 9:12).*

அவர்களின் தீர்வானது "நடைமுறைக்கு உரியது" என்பதை விடத் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தது. அந்தப் பகுதியில் இருந்த சிற்றூர்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் பத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரம் வரையுள்ள அந்த மக்கள் கூட்டம் சிதறிச் செல்லுவதினால் ஏற்படும் குழப்பத்தைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். நான் வசிக்கின்ற ஜட்சோனியா என்ற சிறு நகரத்தில் திடீரென்று

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் உணவை எதிர்பார்த்து வந்து சேர்ந்தார்கள் என்றால் பெருங்கூச்சலும் குழப்பமும் ஏற்படும்! சீஷர்கள் இந்த ஆலோசனையை முன்வைத்தது ஏன்? அநேகமாக, அவர்கள் தாங்களே களைப்புடனும் பசியுடனும் இருந்தபடியால், அந்தப் பிரச்சனையைக் கையாள அவர்கள் விரும்பாதிருந்தார்கள்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, தேவையுடன் உள்ள மக்களை எதிர்கொள்ளும் போது சிலவேளைகளில் இதுவே நமது "தீர்வாகவும்" உள்ளது: "சென்று வாருங்கள். உங்களை நீங்களே கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். இது எனது பொறுப்பு அல்ல. நான் இதைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது." நாம் தொந்தரவுப்படுத்தப்படுவதை விரும்புவதில்லை. நாம் மற்றவர்களின் பிரச்சனைகளைத் தோள் கொடுத்து தாங்க விரும்புவதில்லை. மீண்டும் ஒருமுறை நான் "குற்ற உணர்வுடன்" இருக்கின்றேன் என்று கெஞ்ச வேண்டியிருக்குமோ என்று நான் பயப்படுகின்றேன்.

"அவர்கள் தகுதியற்றவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்"

கூட்டத்தினருக்கு உதவி செய்யாதிருப்பதற்கு அப்போஸ்தலர்கள் கூடுதலான காரணங்களைக் கொடுத்திருக்கக் கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, "அவர்கள் நமது உதவியைப் பெறத் தகுதியற்றவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் உண்மையான ஆர்வம் கொண்டிருக்க வில்லை. அவர்கள் இலவச மருத்துவ உதவிக்காகவும் இலவச உணவிற்காக வும் மட்டுமே இங்கு இருக்கின்றார்கள்" என்று அவர்கள் [அப்போஸ்தலர் கள்] கூறியிருக்க முடியும்.[24] தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இந்த ஆய்வு சரியானதே என்று நிரூபித்தன; பிற்பாடு இயேசு [வும் கூட], அந்தக் கூட்டத்தார் மேலோட்டமானவர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் அவர்களின் முன்னுரிமைகள் தவறானவைகளாய் இருந்தன என்றும் சுட்டிக் காண்பித்தார்.[25]

மக்களின் சிந்தனைகளையும் நோக்கங்களையும் இயேசு அறிந்தவராக இருந்திருப்பார் (யோவா. 2:25), ஆனால் இதை அவர், அவர்களுக்கு உதவாமல் இருப்பதற்கான ஒரு சாக்குப்போக்காகப் பயன்படுத்தவில்லை. நாம் சோம்பேறித்தனத்தையும் மந்தமான நிலையையும் ஊக்கப்படுத்தக் கூடாது (2 தெச. 3:10); ஆனால் ஒரு தேவை என்பது நேர்மையானதாக உள்ளதென்றால், நாம் உதவ முயற்சி செய்ய வேண்டும் - இது, அதைப் பெறுபவர் எப்படிப்பட்டவராக இருக்கின்றார் என்பதால் இன்றி நாம் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம் என்பதால் செய்யப்பட வேண்டும்.[26]

உதவி செய்யாதிருப்பதற்குச் சீஷர்களின் சாக்குப்போக்கைக் கர்த்தர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.[27] அதற்குப் பதிலாக அவர், "நீங்களே அவர்களுக் குப் போஜனங்கொடுங்கள்'' என்று கூறினார் (மாற். 6:37). அவர் இவ்வார்த்தைகளைப் பேசியபோது அவரது கண்கள் சற்றே சிமிட்டினவா? அவர் இன்னமும் தமது பின்பற்றாளர்கள், ''யாவருக்கும் விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும் நன்மை செய்ய" (கலா. 6:10) தவறுவதற்குக் கூறும் சாக்குப்போக்குகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவராகவே இருக்கின்றார்.

நாம் எவ்வாறு உதவி செய்ய முடியும்

அது இவ்வரலாற்றின் எதிர்மறையான பாகமாக உள்ளது. நாம் இப்பொழுது நேர்மறையான பாகத்தைக் காண்போம்: மக்கள் நேர்மையான தேவைகளைக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் அறைகூவலை நாம் எவ்வாறு சந்திக்க முடியும்?

இயேசுவின் ஆவியை ஈர்த்துக் கொள்ளுங்கள்

நாம் இயேசுவின் ஆவியை ஈர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது அநேகமாக மிக முக்கியமான ஆலோசனையாக இருக்கலாம். கிறிஸ்து அந்தக் கூட்டத்தார்மீது மனதுருகி அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். அப்போஸ்தலர்கள் தொந்தரவுகளைப் பார்த்து இருக்கலாம், ஆனால் அவர் [இயேசு] தேவைகளைக் கண்ணோக்கினார்.

பிறருடைய தேவைகளைக் குறித்த கூருணர்வில் குறைவுபடுதலானது மிகவும் பரவலாக உள்ள ஒரு தவறுதலாகும். இது நிச்சயமாகவே எனது குறைபாடுகளில் ஒன்றாக உள்ளது. சற்றுக் காலத்திற்கு முன்பு ஒரு சவ அடக்க நிகழ்ச்சியில், தாயை இழந்த ஒரு பெண்ணை என் மனைவி ஜோ சென்று கட்டித் தழுவிக் கொண்டிருக்கையில், ஜோவிடம் அந்தப் பெண்மணி, "நான் அறிந்தவர்களில், நீங்கள் மிகவும் இனிமையான பெண்களில் ஒருவராக இருக்கின்றீர்கள்" என்று கூறினார்கள். நன்கு தகுதி வாய்ந்த வகையில் கூறப்பட்ட அந்தப் பாராட்டுரைக்கு ஒரு காரணம் உள்ளது: ஜோ, தன்னைச் சுற்றிலும் உள்ளவர்களின் தேவைகள் குறித்துக் கூருணர்வு உள்ளவளாக இருக்கின்றாள். அவள், உண்மையானதென்று பிறர் உணர்ந்தறிகின்ற அக்கறையை வெளிப்படுத்தி, மாறுதல் எதுவுமின்றி உதவுவதற்கு வழியொன்றை கண்டறிகின்றாள். அவள் ஒரு விசேஷித்த வரம் கொண்டிருக்கின்றாள்.

இயேசுவின் ஆவியைக் கொண்டிருத்தல் என்பது நாம் பிறருக்கு உதவுதல் பற்றித் தரக்கூடிய மிகவும் முக்கியமான ஆலோசனையாக இருக்கலாம் என்று நான் மீண்டும் கூறுகின்றேன். தேவையில் உள்ளவர் களின்மீது நாம் கிறிஸ்துவின் எண்ணப்போக்கை வளர்த்துக் கொண்டால், இது உதவுவதில் நமக்கு இருக்கும் தயக்கத்தை வெற்றிகொண்டு எந்தத் தடையையும் நீக்கிப் போட்டுவிடும். இருந்தபோதிலும், ஒரு சில திட்ட வட்டமான ஆலோசனைகளும் உதவிகரமாக இருக்கலாம். நாம் இந்த வரலாற்றைத் தொடருவோம்.

உங்களிடம் இருக்கின்ற ஆதாரமூலங்களைப் பயன்படுத்துங்கள்

பிலிப்புவும் மற்ற சீஷர்களும் தங்களிடம் இல்லாதவைகளின்மீது கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள், ஆனால் இயேசுவோ அங்கு இருந்த ஆதாரமூலங்களை அறிந்திருக்கும்படி அவர்களை ஊக்கப் படுத்தினார். அவர், "உங்களிடத்தில் எத்தனை அப்பங்களுண்டு? போய் பாருங்கள்!" என்றார் (மாற். 6:38அ). "சென்று வாங்குதல்" என்பது சீஷர்களின் "தீர்வாக" இருந்தது (மத். 14:15; மாற். 6:37ஐக் காணவும்), ஆனால் "சென்று பாருங்கள்: உங்களிடம் உள்ளவை எவையென்று

பாருங்கள்" என்பது இயேசுவின் "தீர்வாக" இருந்தது.

அங்கிருந்த ஒவ்வொருவரிடமும் அவர்கள் ஆய்வு செய்தார்கள் என்பது உறுதி. இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் தங்களுடன் உணவுப் பொருள் எதுவும் எடுத்து வந்திராத அளவுக்கு அவசரமாகப் புறப்பட வேண்டியிருந்தது,[28] *மற்றும் இதுவே அந்தக் கூட்டத்தாருக்கும் பொதுப் படையாக உண்மையாயிருந்தது. அப்போஸ்தலர்கள் முழுவதுமாகத் தேடினார்கள். (பத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரம் வரையிலான மக்களை ஆய்வு செய்வதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகியிருக்கும்?) இன்னமும், அவர்களால் ஒரு பையனின் சிற்றுண்டியையே கண்டறிய முடிந்தது. எஜமானரிடத்தில் அந்திரேயா, "இங்கே ஒரு பையன் இருக்கிறான், அவன் கையில் ஐந்து வாற்கோதுமை அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் உண்டு, ஆனாலும் அவைகள் இத்தனை ஜனங்களுக்கு எம்மாத்திரம்?" என்றான் (யோவா. 6:9).*

"அப்பங்கள்" என்ற வார்த்தையை நீங்கள் வாசிக்கும்போது, ஒரு குடும்பத்திற்கு உணவளிப்பதற்காக உணவு மேஜையின்மீது வைக்கப்படும் பெரிய ரொட்டியைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம். இவைகள் சிறிய, தட்டையான, உப்பு பிஸ்கட்டைப் [cracker[29]] *போன்றவைகளாயிருந்தன. அந்த அப்பங்கள் வாற்கோதுமையினால் செய்யப்பட்டிருந்தன; வாற்கோதுமை என்பது ஏழை மனிதனின் உணவாக இருந்தது. மீன்கள் என்பவை அந்தப் பகுதியில் ஏராளமாய்க் கிடைக்கக் கூடிய சிறிய அளவுடைய, பதப்படுத்தப்பட்ட மீன்களாக இருந்திருக்கும்;* sardines[30] *(சாளை) என்ற வகையான மீன்களை நினைத்துப் பாருங்கள். "ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும்": ஆயிரம் மனிதர்களுக்குப் பிரித்துத் தருவதற்கு ஒரு சிறிய கேக்கும், 2,500 மனிதர்களுக்குப் பிரித்துத் தருவதற்கு ஒரு மீனும் அங்கு இருந்திருக்கும்! அது பசியுடன் இருக்கும் ஒரு சிறு பையன் உண்ட பின்பும் பசியுடன் இருக்குமளவே இருந்த உணவாகும். அந்திரேயாவின் வார்த்தைகள் முற்றிலும் ஒரு குறைவான கூற்றாகவே இருந்தன: "அவைகள் இத்தனை ஜனங்களுக்கு எம்மாத்திரம்?"*

தனது உணவை விட்டுக்கொடுத்துவிட மனதாயிருந்த அந்தப் பையனைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற நான் இங்கே சற்றுத் தாமதிக்க வேண்டும். உணவு உண்பதைப் பையன்கள் எவ்வளவாய் விரும்புகின்றார்கள் என்பதை அறிந்த யாரோ ஒருவர், "இது அப்பங்களைப் பெருக்க மடையச் செய்வதைக் காட்டிலும் பெரிய அற்புதமாயிருந்தது!" என்று நகைச்சுவையாகக் கூறினார். இந்தப் பையன் ஏற்படுத்திய பங்களிப்பானது தீவிரமாகவே குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. அவன் சிறுவனாக இருந்த போதிலும், கர்த்தரிடத்தில் மன ஈடுபாடு உள்ளவனாகி அவர்மீது விசுவாசம் கொண்டிருந்தான் என்று மாத்திரமே நான் முடிவு செய்யக்கூடும். இது அற்புதமானதாக இருப்பதில்லையா?

தமது பின்பற்றாளர்கள் எதையும் அதிகமாகக் கொண்டிருந்ததில்லை என்றாலும், அவர்கள் கொஞ்சமாவது கொண்டிருந்ததைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார். நம்மில் பெரும்பான்மையானோர், நாம் கொண்டுள்ளவை எவை, நம்மால் செய்ய முடிந்தவை எவை என்பதை

வகைப்படுத்துவதை விட, நாம் கொண்டிராததவை எவை, நம்மால் செய்ய முடியாதவை எவை என்பதை வகைப்படுத்துவதில் சிறந்தவர்களாய் இருக்கின்றோம். உங்கள் உடைமைகள் மற்றும் திறமைகள் மிகவும் எளிமையானவை என்று நீங்கள் சங்கடம் அடையலாம், ஆனால் எப்படியும் அவற்றைத் தேவனுக்கென்று அர்ப்பணம் செய்யுங்கள். அவர் விளைவு களால் உங்களை ஆச்சரியப்படுத்துவார்!

உங்கள் சொந்த ஆதாரமூலங்களையல்ல, கர்த்தருடைய ஆதாரமூலங்களையே சார்ந்திருங்கள்

நீங்கள் உங்கள் ஆதாரமூலங்களைத் தேவனுடைய ஊழியத்தில் பயன்படுத்தும்போது, நீங்கள் வானத்தையும் பூமியையும் உரிமையாகக் கொண்டுள்ள ஒருவரோடு உடன் ஊழியராகின்றீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள் (ஆதி. 14:23)! மற்றும், நீங்கள் கொண்டுள்ள கொஞ்சத்தை அவருடைய ஊழியத்திற்கென்று நீங்கள் அர்ப்பணிக்கும் போது, அந்தக் கொஞ்சத்தைக் கொண்டு அவர் அற்புதமான விஷயங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும் புரிந்துகொள்ளுங்கள். கர்த்தருடைய கரங்களில் உள்ள கொஞ்சமானது எப்போதுமே அதிகமானதாக உள்ளது என்று அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு, நாம் படித்துக் கொண்டுள்ள நிகழ்ச்சியை விடச் சிறந்த விவரிப்பு வேறெதுவும் இல்லை.

நீங்கள் அநேகமாக இவ்வரலாற்றை நன்கு அறிந்திருக்கலாம்: இயேசு அப்போஸ்தலர்களிடம், ''ஜனங்களை உட்காரவையுங்கள்'' என்றார் (யோவா. 6:10).[31] "... எல்லாரையும் ... பந்திபந்தியாக உட்காரவைக்கும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். அப்படியே வரிசை வரிசையாய் நூறுநூறு பேராகவும் ஐம்பதைம்பது பேராகவும், உட்கார்ந்தார்கள்" (மாற். 6:39, 40). அவர்கள் அவ்வாறு உட்காரும்படி இயேசு கேட்டுக் கொண்டதற் குப் பல காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடானது அவர்களுக்கு உணவளிக்கும் வேலைக்கு வசதியானதாக இருந்திருக்கும். பசியுடன் உள்ள பத்தாயிரம் மக்கள் தங்கள் கைகளை நீட்டிக் கொண்டு, இயேசுவைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துகொண்டு நிற்பதற்கு முட்டித் தள்ளிக்கொண்டு இருப்பதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? அத்துடன் கூடுதலாக, இது எவரொருவரும் விடப்படவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தும். இது கூட்டத்தினரை எண்ணுவதற்கு - மற்றும் அற்புதத்தை அதிகாரத்துவப் படுத்துவதற்கு - உதவியிருக்கவும் சாத்தியமுண்டு.

நீங்கள் புரிந்துகொண்டாலும், புரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும் கர்த்தர் கூறுவதை அப்படியே செய்யுங்கள்

பன்னிருவரும் அந்தக் கூட்டத்தினரை ஒழுங்குபடுத்தியபோது, தங்கள் செயல் சற்றே மதியீனமானது என்று உணர்ந்தார்களா? ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் மாத்திரமே அங்கு கிடைத்திருந்த நிலையில், அம்மக்கள் உணவு உண்பதற்காக அமரும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டபோது திகைப்பான பார்வை கொண்டிருந்தார்களா? அவர்களின் செயல் மதிக்கப்படும் வகையில், அந்தக் கூட்டத்தார், தாங்கள் செய்யும்படி கர்த்தர்

கூறியதை அப்படியே செய்தார்கள். எந்த ஒரு அருஞ்செயலிலும், நமது ஆதாரமூலங்களை அளப்பதல்ல ஆனால் தேவனுடைய சித்தத்தைத் தீர்மானித்து - அதை அப்படியே செய்வது என்பதுதான் வெற்றியின் முதல் படியாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொருவரும் தயாராக இருந்தபோது, கிறிஸ்து ‘‘அந்த ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் எடுத்து” சகல ஆசீர்வாதங்களின் ஆதாரமூலமாகிய (யாக். 1:17) ‘‘வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்து,’’ அவ்வுணவிற்காக ஸ்தோத்திரம் செலுத்தியதன்மூலம் (யோவா. 6:11, 23ஐக் காணவும்) “அதை ஆசீர்வதித்தார்” (மத். 14:19அ).[32] *உணவு உண்பதற்கு முன்பு யூதர்கள் செய்த ஜெபம் எளிமையானதாக இருந்தது: ‘‘எங்கள் யெகோவா தேவனே, அண்டத்தின் ராஜாவே, பூமியிலிருந்து அப்பத்தைக் கொண்டு வருகிறவரே, நீர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்.’’*[33] *ஒருவேளை இயேசு இதற்கொத்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பார்.*

பின்பு மனதைத் தயங்கவைக்கும் பகுதி வந்தது: கிறிஸ்து, “அப்பங் களைப் பிட்டு, அவர்களுக்கு [ஜனங்களுக்கு; லூக். 9:16] பரிமாறும்படி தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில் கொடுத்தார்; அப்படியே இரண்டு மீன்களை யும் எல்லாருக்கும் பங்கிட்டார்” (மாற். 6:41). “ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள்! எனக்கு அதிகமாகக் கூறுங்கள்! இது எதைப் போன்று காணப்பட்டது என்று மிகச் சரியாகக் கூறுங்கள்! என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய விவரங்களை எனக்குத் தாருங்கள்!’’ என்று கூவுவதற்கு நான் விரும்புகின்றேன். வேதாகமம் நமது அறியும் ஆர்வத்தைத் திருப்தி செய்வதற்காக எழுதப்பட வில்லை என்பதற்கு நாம் மீண்டும் ஒருமுறை (ஒருவேளை நமக்கு இது அவசியமானால்) நிரூபணத்தைக் கொண்டுள்ளோம்.

என்ன நடந்தது என்பது பற்றி, இந்த அற்புதம் முற்றிலுமாக இயேசுவின் கரங்களிலேயே நடைபெற்றது என்று நான் தைரியமாக/தன்னம்பிக்கை யுடன் உணருகின்றேன். இயேசு ஒவ்வொரு அப்போஸ்தலருக்கும் ஒரு கூடை நிறைய அப்பங்களைக் கொடுத்தார் என்றும் அந்த உணவானது அவர்களின் கூடைகளில், அவர்கள் எடுத்து வழங்க வழங்க, தொடர்ந்து பலுகிற்று என்றும் சிலர் நினைக்கின்றார்கள். ஆயினும் வேத வசனப் பகுதி யானது, “அவர் அந்த ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் எடுத்து, … அவர்களுக்கு[ஜனங்களுக்கு]ப் பரிமாறும்படி தம்முடைய சீஷர் களிடத்தில் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்” என்றே வலியுறுத்துகிறது (மாற். 6:41).[34] *வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், சீஷர்கள் தங்கள் கூடைகளை நிரப்புவதற்கு திரும்ப திரும்ப வரவேண்டியிருந்திருக்கும்.*[35] *இயேசு தலைமைச் சமையல்காரராக இருந்தார் மற்றும் சீஷர்கள், உணவைப் பரிமாறுபவர்களாக இருந்தார்கள் என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார்.*[36]

நான் யூகிக்க வேண்டியிருந்ததென்றால், இந்த அற்புதம் எலியாவின் நாட்களில் கலயத்தில் மாவும் ஜாடியில் எண்ணெயும் தீர்ந்துபோகாத அற்புதத்திற்கு (1 இரா. 17:14-16) ஒத்ததாக இருந்தது என்று நான் யூகிப்பேன் - அதாவது, அந்தப் பையன் தனது தின்பண்டத்தை வைத்திருந்த கூடையை இயேசு வைத்துக் கொண்டு, அதிலிருந்து அதிகம் அதிகமான அப்பங்களை

யும் மீன்களையும் எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். (அங்கிருந்தவர் களின் கண்கள் விரிய விரிய, கிறிஸ்துவின் முகத்தில் புன்னகை பரவியதை என்னால் காண முடிகிறது.) துல்லியமான விவரங்களை அறிதல் என்பது முக்கியமானதல்ல. அற்புதம் ஒன்று - ஒரு உண்மையான அற்புதம் - நடைபெற்றது என்பதை அறிதலே போதுமானது.

மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா ஆகியோரின் சுவிசேஷ விவரங்களின்படி, மக்கள் "திருப்தியடையும் வரை" உண்டார்கள் (மத். 14:20அ; மாற். 6:42; லூக். 9:17அ). அவர்கள் "வேண்டியமட்டும்" பெற்றார்களென்றும் "அவர்கள் திருப்தியடைந்தார்கள்" என்றும் யோவான் வலியுறுத்தினார் (யோவா. 6:11, 12). அடுத்த நாளிலும் கூட்டமானது அதையே அதிகமாக தேடி வந்ததால் (யோவா. 6:26, 27, 34), இயேசு அந்த உணவின் தரத்தையும் மேம்படுத்தி யிருப்பார் - காய்ந்துபோய் கடினமாக இருந்த வாற்கோதுமை அப்பங்களும் உப்பிடப்பட்ட மீன்களும் இராஜரீக விருந்து போலாகியிருக்கும்.

ஒவ்வொருவரும் வயிறு நிறைய உண்டபோது, கிறிஸ்து தமது சீஷர்களிடத்தில், "ஒன்றும் சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு மீதியான துணிக்கை களைச் சேர்த்துவையுங்கள்" என்று கூறினார் (யோவா. 6:12), "மேலும், அப்பங்களிலும் மீன்களிலும் மீதியான துணிக்கைகளைப் பன்னிரெண்டு கூடைநிறைய எடுத்தார்கள்" (மாற். 6:43).[37] ஆதாரமூலங்களை வீணாக்கு வதில் ஆண்டவர் நம்பிக்கை கொள்வதில்லை - அது ஒரு சரியான நடைமுறையாக உள்ளது - என்பதைக் காண்பிப்பதற்கு வரலாற்றின் இந்தப் பாகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இந்த அற்புதத்தின் மட்டுமீறிய இயல்பை வலியுறுத்துவது என்பதே இந்த விவரத்தின் அடிப்படை நோக்கமாக உள்ளது. அற்பமான அளவுள்ள உணவில் இருந்து பத்து முதல் பதினைந்து ஆயிரம் வரையிலான மக்களுக்கு உணவளிக்கப் பட்டது மட்டுமின்றி, தொடக்கத்தில் இருந்ததை விட முடிவில் ஏராளமான அளவிலான உணவு சேமிக்கப்பட்டிருந்தது!

துரதிர்ஷ்டவசமாக, உண்மையிலேயே இயல்பான வகையில் இந்த அற்புதம் நடந்ததை மறுக்கின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அங்கிருந்தவர் களில் பலர் தங்கள் அங்கிகளுக்குள் உணவை மறைத்து வைத்திருந்தார்கள் என்றும், அந்தச் சிறுபையன் தன்னலமின்றித் தனது அப்பங்களையும் மீன்களையும் கொடுத்தவுடன், அவர்களும் தங்கள் உணவைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள் என்றும் ஒரு கருத்தைப் பரப்பியுள்ளார்கள்.[38] மேம்போக்காகப் பார்த்தால்கூட, இந்த "விளக்கம்" கருத்தறிவு எதையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. இயேசு செய்த செயலானது மக்கள் வெட்கப்பட்டுத் தங்கள் உணவைப் பகிர்ந்து கொள்ள வைத்தது என்றால், அவரை ராஜாவாக்க வேண்டும் என்ற அவர்களின் அதீதமான விருப்பத்தை விளக்கப்படுத்துவது சாத்தியமற்றதாகிறது (யோவா. 6:15). ஏற்கனவே இருந்திராத உணவு எதுவும் உண்டாக்கப்படவில்லை என்றால், அதிக உணவிற்காக அடுத்த நாளில் அவர்கள் அவரைத் தேடி வந்ததற்குக் காரணம் எதுவும் இருந்திராது. பகுத்தறிவுள்ள மற்ற விளக்கங்களும் அளிக்கப்பட்டு உள்ளன,[39] ஆனால் அவை யாவையுமே, இயேசு ஒரு "அடையாளத்தை" - அதாவது ஒரு அற்புதத்தை நிகழ்த்தினார் என்ற யோவானின் எளிய

போதனையை (யோவா. 6:14) மறுக்கின்றன. வேதாகம ரீதியான விவரம் தெளிவாக உள்ளது: இயேசு ஒரு பையனின் சிற்றுண்டியை எடுத்து, அதை ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளிக்கத் தக்கதாகப் பெருக்கமடையச் செய்தார்!

பிறருக்கு உதவி செய்யத் தவறுவதற்கான சாக்குப்போக்குகளை ஒழித்துப்போடுங்கள்

கர்த்தருடைய கரங்களில் உள்ள கொஞ்சமும் அதிகமானதாக உள்ளது என்பதை நாம் மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்துகின்றோம். நாம் கொண்டிராதவைகள் மற்றும் செய்ய இயலாதவைகளைக் குறித்து முறையிடுவதை நாம் நிறுத்தி விடுவோமாக. மாறாக, நாம் கொண்டுள்ள வற்றையும் நம்மால் செய்யக் கூடியவைகளையும் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதில் பயன்படுத்துவோமாக - அதன்பின்பு, அவர் நமது ஆதாரமூலங் களையும் விளைவுகளையும் எவ்வளவாகப் பெருக்கமடையச் செய்யக் கூடும் என்பது பற்றி வியப்பு அடையத் தயாராக இருப்போமாக!

முடிவுரை

இந்த அனுபவத்திலிருந்து இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் - அவர்கள் தங்கள் வாழ்வின் எந்த அறைகூவலையும் சந்திப்பதில் அவர் உதவ முடியும் என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இயேசு நோக்கங்கொண்டார் (மாற். 6:52ஐக் காணவும்). அவர்கள் சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் கடினமான வேளையைக் கொண்டிருந் தார்கள், ஆனால் நாம் அதிகம் ஏற்றுக்கொள்பவர்களாய் இருப்போம் என்று நான் நம்புகின்றேன். நாம் சாக்குப்போக்குக் கூறுவதை நிறுத்தும்போது, நம்மால் இயன்றவற்றைச் செய்யும்போது, தேவன் நமது முயற்சிகளை ஆசீர்வதித்து மற்றவர்களின் வாழ்வையும் ஆசீர்வதிப்பார் என்பதைக் கற்றுக் கொள்வோம் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

பிறருக்கு உதவுதல் பற்றிய இந்தப் பிரசங்கம் எனது ஐந்து அப்பங்களாக வும் இரண்டு மீன்களாகவும் உள்ளது. இதன் வரையறைகளை அறிந்து உணர்ந்தவனாக நான் இருக்கிறேன். இது தனக்குள்ளாக, தன்னிலிருந்து இது அனுப்பப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான இருதயங்களுக்கு ஒருக்காலும் உணவளிக்க முடியாது என்று நான் அறிந்திருக்கின்றேன். எனவே, தேவன் இதை ஆசீர்வதித்து இதன் பயன்பாட்டைப் பெருகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இது, மக்கள் தேவைகளைக் கொண்டுள்ளார்கள், நாம் அந்தத் தேவைகளைச் சந்திக்க வேண்டும், மற்றும் நாம் அந்தத் தேவைகளை - கர்த்தருடைய உதவியுடன் - சந்திக்க முடியும் என்று கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்துகொள்ள உதவி செய்யும்படி நான் ஜெபிக்கின்றேன்!

குறிப்புகள்

இந்த எடுத்துரைப்பில், தேவையில் உள்ளவர்களுக்கு உதவுதல் பற்றி நான் பொதுவாக வலியுறுத்தி இருக்கின்றேன். நீங்கள் ஒருவேளை, பிறருக்கு

உதவுதல் பற்றிய பின்வரும் ஒரு அம்சத்தின்மீது கவனம் செலுத்த விரும்பலாம்: "மக்கள் உதவி பெறத் தகுதியற்றவர்களாய் இருக்கும்போது [என்ன செய்யலாம்?]"

எடுத்துரைப்புப் பிரசங்கத்தை நீங்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவித்தால், இயேசு பெருக்கமடையச் செய்த சிற்றுண்டியைக் கொண்டிருந்த சிறு பையனின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து இந்த வரலாற்றைக் கூற முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஒரு இலேசான திருப்பத்திற்கு, நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தின் தலைப்பை "பத்தாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்" என்று மாற்றிக் கொள்ளலாம்.[40]

குறிப்புகள்

[1]*இயேசு செய்த ஆயிரக்கணக்கான அற்புதங்களில், ஏழே ஏழை மட்டுமே யோவான் தேர்ந்துகொண்டார் - மற்றும் யோவான் பொதுவாக, ஒப்பீட்டு சுவிசேஷ விவரங்கள் பதிவு செய்துள்ளவற்றை வேண்டுமென்றே தவிர்த்தார் என்பதைக் கவனிக்கும்போது, இந்த அற்புதத்தைப் பற்றி மீண்டும் எடுத்துரைத்தல் என்பது கூடுதலான தனிச்சிறப்பைக் கொண்டுள்ளது. ("கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில், "யோவான் எழுதிய சுவிசேஷம்" என்ற பாடத்தைப் படிக்கவும்.)* [2]*"படைப்பாக்கத் திறன்" கொண்ட அற்புதம் என்பது, கிறிஸ்து எதையேனும் உண்டாக்கிய அற்புதங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. அவர் தண்ணீரைத் திராட்ச இரசமாக்கினது இவ்வகைப்பட்ட இன்னொரு அற்புதமாகும்.* [3]*முந்திய பாடத்தில், நாம் இந்நிகழ்ச்சியை விசுவாசத்தின் சோதனையின் நிலைப்பாட்டில் கண்ணோக்கினோம்.* [4]*2 தெசலோனிக்கேயர் 3ல் பவுலின் போதனையின்படி, நாம் உதவி செய்தல் என்பது சிலருடைய பகுதியில் சோம்பேறித்தனத்தை ஊக்குவிக்கும் என்ற காரணத்தினால், நாம் உதவி செய்யக்கூடாத மக்கள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். இதைப் பற்றி நான் சுருக்கமாகத் தொட்டுச் செல்வேன் (நீங்கள் இந்தச் சிந்தனையை விரிவாக்க விரும்பலாம்), ஆனால் உதவி செய்தலின் எதிர்மறைக் கருத்திற்கு மாறாக நேர்மறைக் கருத்தை வலியுறுத்துதலே இந்தப் பிரசங்கத்தில் எனது நோக்கமாக உள்ளது. நான் உண்மையான/மெய்யான/சட்டப்பூர்வமான தேவைகள் என்று குறிப்பிடும்போது, நாம் வசனரீதியாக எடுத்துரைக்கக் கூடிய தேவைகளையே அர்த்தப்படுத்துகின்றேன்.* [5]*இயேசுவின் ஊழியத்தின்மீது ஏரோதுவின் அக்கறை பற்றி, முன்பகுதியில் உள்ள "வெற்றியின் அபாயம்" என்ற பாடத்தின் விளக்கவுரைகளை மறுகண்ணோட்டமிடவும்.* [6]*இந்தக் கூற்றுகள், அவர்களின் பயணம் கப்பர்நகூமில் அல்லது அதற்கு அருகில் தொடங்கிற்று என்ற யூகத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இயேசுவின் ஊழியத்தின் போது பலஸ்தீனம் என்ற வரைபடத்தைக் காணவும். கடலின் கிழக்குப்பகுதிக்கு இயேசு பின்வாங்கிச் சென்றதின் நோக்கத்தை நீங்கள் மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம். ("வெற்றியின் அபாயம்" என்ற முன்பகுதியிலுள்ள பாடத்தைப் படிக்கவும்.)* [7]*அந்தப் பகுதியில் நன்கு பழக்கப்பட்டவர்கள், இது விசேஷித்த பிரச்சனைகள் எதையும் முன்னிறுத்தாது என்று நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றார்கள். கால்நடையாகப் பயணம் செய்தவர்கள் யோர்தானைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது, ஆனால் யோர்தான் நதி கலிலேயாக் கடலில் கலக்குமிடத்தில் சிறிதே தூரத்தில், கடவுதுறை ஒன்று இருந்தது.* [8]*நான் இவ்விடத்தில் தீர்ப்பிடுபவனாக இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. கூட்டத்தினருக்கு உணவளிக்கும்படி இயேசு ஆலோசனை*

தெரிவித்தபோது, அவர்களை அனுப்பி விடுதல் என்பதே சீஷர்களின் பதிலாக இருந்தது (மாற். 6:36). [9]இந்தப் பிரசங்கத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கையில், உண்மையிலேயே நான் செய்வதை விட்டுவிட்டு தனக்கு உதவி செய்வதற்கு ஒரு மணி நேரமோ அல்லது அதற்கு அதிகமான நேரமோ எடுத்துக் கொள்ளும்படி என்னிடத்தில் கேட்ட ஒரு பெண்ணிடம் இருந்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்பைப் பெற்றேன். எனது சிந்தையில் இயேசுவின் உதாரணங்கள் அவ்வளவு புத்தம் புதியதாக இருந்த நிலையில், நான் தெரிவு எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. நான் அந்தப் பெண்மணிக்கு உதவி செய்தேன். [10]"மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகள்" என்ற சொற்றொடரின்மீதான விளக்கங்களுக்கு இப்புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் உள்ள "வெற்றியின் அபாயம்" என்ற பாடத்தில் காணவும்.

[11]KJVயில் "he received them" என்றுள்ளது. [12]யோவான், "அப்பொழுது யூதருடைய பண்டிகையாகிய பஸ்கா சமீபமாயிருந்தது" என்று விளக்கியிருந்தார் (யோவா. 6:4). இது, பண்டிகைக்குச் சென்ற திருப்பயணிகள், உணர்வெழுச்சி எதைப் பற்றியது என்பதைக் காண்பதற்காக தங்கள் வழிகளில் நின்றதால் கூட்டம் எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பதை விளக்குவதற்காக எழுதப்பட்டதென்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் தங்களிடத்தில் ஏராளமான உணவைக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பது இதில் உள்ள பிரச்சனையாக இருந்தது, ஆனாலும் நாளின் முடிவில் கூட்டத்தாரிடம் ஆய்வு செய்யப்பட்டபோது, உணவு எதுவும் இல்லை என்பது தெளிவு. ஒருவேளை இந்த விவரம் அந்தப் பகுதியில் "மிகுந்த புல்" வளர்ந்திருந்தது ஏன் என்பதை (யோவா. 6:10) விவரிக்க ஏதுவாக ஆண்டின் குறிப்பிட்ட பகுதியை வலியுறுத்துவதற்காக மாத்திரம் தரப்பட்டிருக்கலாம். [13]ஒரு சில பெண்களும் பிள்ளைகளும் மாத்திரமே அவ்வளவு நீண்ட தூரம் ஓடியிருந்திருப்பார்கள் என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள், மற்றவர்கள் இதை "மதியீனமானது!" என்று கூறுகின்றார்கள். [14]விடுதலையியல் விளக்கவுரையாளர்கள் - இவர்கள் இயேசு உண்மையில் அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார் என்பதை நம்பாதவர்கள் - "மக்கள் தங்களுடன் உணவைக் கொண்டு வராது அவ்வளவு நீண்ட தூரம் பயணம் செய்திருக்க மாட்டார்கள்" என்று கூறுகின்றார்கள். ஆயினும், சுவிசேஷ விவரங்களை எழுதிய எழுத்தாளர்களால் சித்தரிக்கப்பட்ட சித்தரிப்பில், இயேசுவின் பகுதியிலும் கூட்டத்தாரின் பகுதியிலும் அவசரத்தன்மை இருந்தது என்பது தெளிவாக உள்ளது. [15]பிஸ்கட்டுகள் மற்றும் மக்காச்சோள ரொட்டிகள் என்பவை நான் வாழும் பகுதியில் உள்ள அப்பத்தின் வகையாகும். நீங்கள் வாழும்பகுதியில் உள்ள அப்பத்தின் வகையை இவ்விடத்தில் பதிலாகப் பயன்படுத்தலாம். [16]கலாத்தியர் 6:10 வசனமானது, பொதுவான வழி வகையில் "நன்மை" செய்தல் பற்றிப் பேசுகிறது; 1 தெசலொனிக்கேயர் 5:14ம் கூட, மக்களின் தேவைகள் எதுவாயிருப்பினும் நாம் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டியது அவசியம் என்று சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. இந்தப் பத்தியில் நான் குறிப்பிடுகிற தேவைகள், நான் வாழும் இடத்தில் என்னைச் சுற்றிலும் நான் காண்கின்ற தேவைகளாக உள்ளன. நீங்கள் வாழும் பகுதிக்கு ஏற்றவாறு இதை நீங்கள் தழுவியமைத்துக் கொள்ளலாம். நீங்கள், முன்பு குறிப்பிட்ட - உணவு, உடை மற்றும் அவை போன்ற - அடிப்படைத் தேவைகள் இன்னும் மிகவும் அதிகமாக உள்ள பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம். [17]கர்த்தர் நமக்கு முன்பாக ஒரு அறைகூவலை வைக்கும்போதெல்லாம், அவர் ஏற்கனவே ஒரு தீர்வைக் கொண்டுள்ளார். அது என்ன என்பதை மாத்திரம் நாம் கண்டறிய வேண்டும்! [18]பிலிப்பு என்பவர் இயேசுவின் முதல் சீஷர்களில் ஒருவராக இருந்தார் ("கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில், "ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு முதல் வேளை!" என்ற பாடத்தில் காணவும்). [19]பிலிப்பு பெத்சாயிதா ஊரைச் சேர்ந்தவராக இருந்தார் (யோவா. 1:44; 12:21), இது

கப்பர்நகூமின் புறநகர்ப் பகுதியொன்றாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் இது கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்த பெத்சாயிதாவாக இருந்திருக்கவும் சாத்தியக்கூறு உள்ளது (அங்குதான் ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது; லூக். 9:10). [20]பிலிப்புவின் மிகச் சரியான சிந்தனை பற்றி நாம் எதுவும் அறிவதில்லை; ஆனால் குறிப்பிடப்பட்ட தொகையை [கணக்கிட்டுப்] பெறுவதற்கு, அவர் இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளதற்கு ஒத்த ஒரு செயல்முறையைச் செய்திருக்க வேண்டும். அவர் செய்ததை விவரிப்பதற்கு நான் வாழும் பகுதியில், "அவர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஒரு பென்சிலை எடுத்தார்" என்பது போன்ற பல்வேறு பேச்சு உருவகங்களை நாங்கள் கொண்டுள்ளோம். இந்த வேளைக்கு ஏற்புடைய தொடர்பு நிலை விளக்கம் ஒன்றையும் நாங்கள் கொண்டுள்ளோம்: "bean counters" - மக்களை விட பொருள்/ நிதிகள் ("beans") பற்றி அதிக கவலை உடையவர்கள்.

[21]"The bottom line" என்பது ஒரு எளிய கணிதப் பிரச்சனையில் கடைசி விளைவைக் குறிக்கிறது: இது மொத்தம் மற்றும் இறுதி விளைவாக உள்ளது. [22]இது இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் பயணம் செல்லுகையில் அவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட அற்பத் தொகையைக் கொண்டிருந்த ஒரு பை அல்லது பெட்டியாக இருந்தது. இந்தப் பை/பெட்டிக்கு யூதாஸ் பொறுப்பாளியாக இருந்தான் (யோவா. 12:6; 13:29). [23]அப்போஸ்தலர்கள் ''தங்கி'' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்ற உண்மையானது, சமவெளியில் இருந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் அந்தப் பகுதியில் இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல என்ற உண்மையை நிரூபிக்கிறது. [24]உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், நாங்கள் ''அவர்கள் எதையேனும் பெறுவதற்கு மட்டுமே இங்கு இருக்கின்றார்கள்'' என்று கூறுவதுண்டு. [25]முந்திய பாடத்தில் "கூட்டம் மிகுந்திருந்த ஒரு ஜெப ஆலயத்தில் ஒரு சோதனை'' என்ற உட்தலைப்பின் கீழ் உள்ள கலந்துரையாடலைக் காணவும். [26]இதனை ''நாம் யாருடையவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்ற காரணத்தினால்'' என்றும் சொற்றொடராக்கம் செய்ய முடியும். [27]உலகில் நான் வாழும் பகுதியில் நாங்கள், "அவர்களைக் கொக்கியிலிருந்து விலகி விட அவர் அனுமதிக்கவில்லை" என்று கூறுவதுண்டு. [28]முந்திய பாடத்தின் குறிப்பு எண் 6ஐ மறுகண்ணோட்டமிடவும். [29]"Cracker" என்பது உலகின் சில பகுதிகளில், "உப்பு பிஸ்கட்" என்று அழைக்கப்படும் பொருளுக்கு அமெரிக்காவில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்றொடராக உள்ளது. [30]நான் வாழும் இடத்தில் sardines எனப்படும் மீன்கள் டின்களில் விற்கப்படுகின்றன. ஒரு சிறிய டின்னில் பல டஜன் எண்ணிக்கையிலான sardines இருக்கும். [இது நம் நாட்டில் வழங்கப்படும் அயிரை/ சாளை மீனுக்கு ஒப்பானதாக இருக்கலாம்.]

[31]யோவான், ''அந்த இடம் மிகுந்த புல்லுள்ளதாயிருந்தது'' என்பதையும் கூடுதலாகக் கூறினார், இது மக்கள் தரையில் உட்கார மனவிருப்பமாயிருந்தது ஏன் என்பதை விளக்குவதற்குக் கண்ணால் கண்ட சாட்சியின் விவரமாக இருந்தது. (மேலும் மத். 14:19; மாற். 6:39ஐயும் காணவும்.) [32]இந்த வேளையில் இயேசுவின் உதாரணம், நாம் நமது உணவிற்காக - அந்த உணவு அற்பமானதாக இருந்த போதிலும் - தேவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும் என்று நமக்குப் போதிக்கிறது. யூதர்கள், ''நன்றி செலுத்தாமல் எதையாவது மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கிறவன் தேவனிடத்திலிருந்து திருடியவன் என்றே எண்ணப்படுவான்" என்று ஒரு மரபுக் கூற்றைக் கொண்டிருந்தார்கள் (William Barclay, *The Gospel of Luke*, rev. ed., The Daily Study Bible Series [Philadelphia: Westminster Press, 1975], 118). [33]William Barclay, *The Gospel of Matthew*, rev. ed., vol. 2, The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 100. [34]கிரேக்க வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட வினைச் சொல்லின் செயல்பாட்டை NASB சரியாகப் பிரதிபலிக்கிறது. [35]அப்போஸ்தலர்களால்

பயன்படுத்தப்பட்ட கூடைகள் எங்கிருந்து வந்தன என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படலாம். உலகப் பிரகாரமான வரலாற்றில் இருந்து நாம், உலகில் நான் வாழும் பகுதியில் மக்கள் தங்கள் பணப் பைகளை அல்லது சிறு பணப்பைகளை வைத்துக்கொள்ளச் சிறு கூடைகளை எடுத்துச் செல்வது போன்றே, யூதர்கள் சிறு கூடைகளைச் சுமந்து சென்றார்கள் என்று நாம் அறிகின்றோம். ஒரு நாளின் பயணத்தின்போது தேவைப்படுகிற பொருட்களை வைத்து எடுத்துச் செல்லும் ஒரு சிறு கொள்கலனை [ஒரு பை அல்லது கூடையை] எடுத்துச் செல்லுதல் என்பது உலகின் பெரும்பாலான இடங்களில் வழக்கமாக உள்ளது. அந்தக் கூடைகள் சீஷர்களின் சொந்தக் கூடைகளாக இருந்திருக்கும் அல்லது கூட்டத்தில் இருந்த மக்களிடத்திலிருந்த அவர்கள் அவற்றைக் கடனாகப் பெற்றிருக்கலாம். [36]*யாரோ ஒருவர், கிறிஸ்துவை உற்பத்தியாளர் என்றும் அப்போஸ்தலர்களை விநியோகிப்பாளர்கள் என்றும் விவரித்தார்.* [37]*மீதமான உணவுக்கு என்னவாயிற்று? இது ஒரு முக்கியமற்ற விவரமாக இருப்பதால், சுவிசேஷ விவரங்கள் இதைப் பற்றிக் கூறுவதில்லை. பன்னிரெண்டு கூடைகளும் அப்போஸ்தலர்களுடையவைகளாக இருந்திருந்தால், இது ஒருவேளை அடுத்து வந்த வாரத்திற்கு அவர்களின் உணவாக இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் கூடைகளை கடன்பெற்றிருந்தார்கள் என்றால், கூடைகளைப் பயன்படுத்தும்படி அவர்களை அனுமதித்திருந்தவர்கள் அந்த மீதமான உணவைப் பெற்றிருக்கலாம். மீதமானதில் பெரும்பங்கை அந்தச் சிறுபையன் பெற்றிருப்பான் என்பது உறுதி. வார்ரென் வயர்ஸ்ப் அவர்கள், "அந்தப் பையன் எத்தனை அப்பங்களை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றிருப்பான் என்று நான் வியப்படைகின்றேன். நடந்தவற்றை அவன் தன் தாயிடம் கூறியபோது அவளின் திகைப்பை நீங்கள் கற்பனை செய்து பாருங்கள்!" என்று எழுதினார்* (Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary,* vol. 1 [Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989], 51. [38]*மக்கள் உணவுப் பொருட்கள் எதுவுமின்றி இந்தப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை, நம்பிக்கையற்ற இவர்கள் ஏளனம் செய்கின்றார்கள், ஆனால் வேதாகம ரீதியான விவரத்தின்படி, அதுவே விஷயங்களின் நிலை என்பது துல்லியமாக இருந்தது.* [39]*இன்னொரு "விளக்கம்," "திருவருட்சாதன விளக்கம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது: ஒவ்வொருவரும் ஓரிரு துணுக்குகள் அப்பத்தையும் மீனையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள், ஆனால் அது எப்படியோ அவர்களைத் திருப்திப்படுத்திற்று. இந்தக் கருத்து, யோவான் கூறிய "அவர்கள் வயிறாற உண்டனர்" என்ற கூற்றுக்கு நேர்மாறாக உள்ளது (யோவா. 6:11, 12) மற்றும் அற்புதம் முடிந்த பின்பு, பன்னிரெண்டு கூடைகள் நிறைய துணுக்குகளை சேகரிக்க முடிந்தது எப்படி என்பதை விளக்கத் தவறுகிறது!* [40]*நீங்கள் இப்பிரசங்கத்தை எப்படி வளரச் செய்தாலும், மக்கள் கர்த்தரிடத்தில் வரும்படியான ஒரு ஊக்கப்படுத்துதலுடன் இதை நீங்கள் முடித்துவைக்க விரும்பலாம். அவர்கள் முதலாவது, தேவனுடன் தங்களுக்குள்ள உறவைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாதிருந்தால், தாங்கள் பிறருக்குச் செய்யக் கூடியவற்றில் எப்பொழுதுமே வரையறைக்கு உட்பட்டவர்களாகவே இருப்பார்கள். நீங்கள் மாற். 16:16; அப். 2:38; மற்றும் கலா. 3:26, 27 போன்ற வசனப்பகுதிகளைப் பயன்படுத்த விரும்பலாம்.*